

VĚTRNÍK

Vydává MěstNV ve Vysokém n. Jiz. s aktivem kulturních pracovníků

LEDEN č. 1. 1986

ROK 1986 -

M E Z I N Á R O D N Í R O K M Ě R U !!!

Co nemělo by být na zemi :

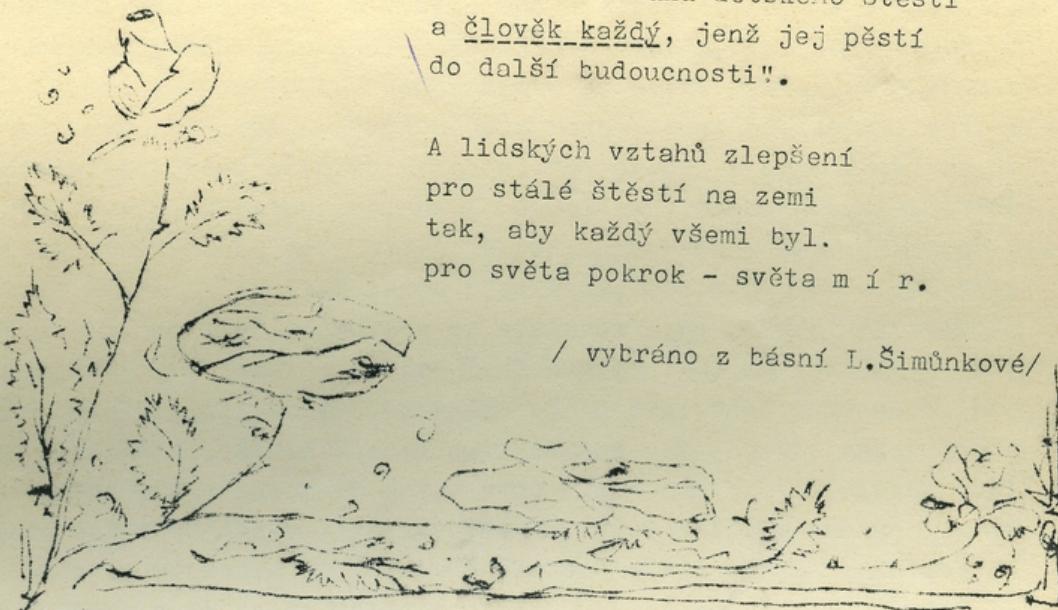
"Nenávist, zlo a pýcha nad všemi,
chamtvost, závist, kläm a lež
a válečných základen spřež".

Co mělo by být na světě :

"Strom lásky, který rozkvete
v širokou korunu dětského štěstí
a člověk každý, jenž jej pěstí
do další budoucnosti".

A lidských vztahů zlepšení
pro stálé štěstí na zemi
tak, aby každý všemi byl.
pro světa pokrok - světa míru.

/ vybráno z básní L. Šimůnkové/

Vážené soudružky,
vážení soudruzi,
drazí naši spoluobčané.

Je před námi první rok osmé pětiletky, rok, v němž se bude konat XVII. sjezd Komunistické strany Československa, proběhnou volby do zastupitelských orgánů všech stupňů a celá řada dalších význačných politických výročí. Při ohlédnutí za minulým rokem můžeme s klidným svědomím říci, že se v našem městě podařilo úspěšně splnit všechny úkoly a tím i zdárně splnit volební program Národní fronty. Těchto dobrých výsledků se podařilo dosáhnout díky úsilí a iniciativě většiny občanů našeho města a velké poděkování též patří všem poslancům národního výboru a složkám Národní fronty. Plody naší velké společné práce se odrážejí v ekonomické stabilitě celého našeho národního hospodářství. Jen díky tomu, že dobře hospodařil v tak složité mezinárodní situaci, mohl stát dotovat našemu národnímu výboru 17,107.847,- Kčs. Rozbor jednotlivých úseku takovýto:
místní hospodářství 3,489.648,- Kčs; školství 3,503.695,- Kčs;
místní komunikace 2,236.723,- Kčs; kultura 1,774.080,- Kčs; akce Z 1,756.327,- Kčs; kompletní bytová vybavenost 1,693.115,- Kčs;
vnitřní správa 1,640.442,- Kčs; práce a sociální věci 792.700,- Kčs;
vodní hospodářství 221.117,- Kčs. I když víme, že v některých úsecích máme ještě nedostatky, které musíme nutně odstranit, přesto je možné říci, že naše město Vysoké nad Jizerou dosáhlo v poslední pětiletce patřičného rozmachu. Dokazuje to vyhodnocení soutěže národních výborů v roce 1984 - druhé místo z devíti městských národních výborů. Rok 1984 byl nejúspěšnějším rokem sedmé pětiletky, a to díky socialistickému závazku ve znění "40 orgánů a organizací na počest 40.výročí osvobození naší republiky". Samotný socialistický závazek měl hodnotu přes milión korun s přepočtem na lidskou práci. Vrátíme-li se na počátek sedmé pětiletky, dokončovala se výstavba školních dílen a připravovala se výstavba nové požární zbrojnici, nákupy jsme prováděli v roztroušených krámcích, za lékařským ošetřením jsme chodili do provizorního střediska. Dnes máme novou požární zbrojnici, která slouží celé široké veřejnosti, nakupujeme v novém moderním nákupním středisku, které nám závidí široké okolí, lékaře navštěvujeme v rekonstruovaném zdravotnickém zařízení přímo na náměstí; provedla se údržba školských a kulturních zařízení, vyasfaltovaly se další úseky místních komunikací a jiné. Takto bychom mohli jmenovat ještě mnoho drobných akcí, které nám vylepšují život, aniž bychom si to uvědomovali.

Hlavním výsledkem naší společné práce a politiky je, že můžeme u nás žít v jistotě, dobré a spokojeně, bez obav před zítřkem. Důležitým předpokladem pro zabezpečení dalšího sociálně ekonomického růstu našeho města je týt svědomitým pracovníkem a dobrým hospodářem na svém pracovišti; umět předat všechno ve prospěch celé naší společnosti. XVII.sjezd KSČ vytýčí program dalšího rozvoje naší společnosti. S jednotným programem a poctivými účty z vykonané práce předstoupíme ve všeobecných volbách před naše občany v naději, že mu dají svoji podporu. Pro rozvoj života našich lidí se přikládá velký význam dalšímu zdokonalování politického systému Národní fronty, prohlubování socialistické demokracie, zvážování účasti lidí na řízení a na správě. Státní orgány musí ve své činnosti plně vycházet z toho, že pracují s lidmi a především pro lidi. Očekáváme proto od všech občanů, organizací Národní fronty, výrobních organizací, že svojí iniciativou, příkladnou a poctivou prací pomohou splnit náročné úkoly nejen prvého roku osmé pětiletky, ale úkoly celé pětiletky vytýčené novým volebním programem. V tomto novém volebním období nás čeká řada úkolů, jako je výstavba domu služeb, rekonstrukce a přístavba divadelní budovy Krakonoš, modernizace bytového fondu, přístavba tělocvičny, výstavba čističky odpadních vod, rekonstrukce vodovodu z Rejdic, další inženýrské sítě, opravy budov, přístavba sokolovny ve Tříci, asfaltování dalších komunikací, příprava rekonstrukce Vlastivědného muzea a další. To jsou jen hlavní body připravovaného volebního programu NF.

Až za pět let budeme opět hodnotit výsledky své práce s konstatováním, že všechny tyto akce máme splněné, budeme moci říci, že máme naše malé horské městečko rádi a že si ho z celého srdce vážíme.

Závěrem mně dovolte, abych Vám všem jménem Městského národního výboru i jménem svým poděkoval za všechnu práci a iniciativu ve prospěch nás všech a popřál po celý rok mnoho pracovních úspěchů, pevné zdraví a spokojenost v pracovním i osobním životě, abychom se v příštím roce v klidu a míru mohli opět pozdravit.

Jiří Pičman
předseda MěstNV Vysoké nad Jizerou

Vybráno z hodnocení

Jednotného plánu kulturně výchovné činnosti za rok 1985 v našem městě a přilehlých obcích.

Na úseku masově politické práce bylo v loňském roce uskutečněno 27 akcí s účastí 4.469 osob, z tohoto úseku bylo vhodné vyzdvihnout průběh oslav 40.výročí osvobození naší vlasti, kam patří slavnostní plenární zasedání MěstNV, divadelní představení DS Kramoň A zbylo jen ticho..., výstava ve Vlastivědném muzeu Osvobození Vysočka, výstavka fotografií z příloh městské kroniky a zvláště číslo Větrníku.

Do mimoškolské výchovy a vzdělávání patřilo 168 akcí pro 8.181 osobu. Do 189 akcí zájmové umělecké činnosti s účastí 21.214 osob se započítává i 16 představení o Národní přehlídce vesnických a zemědělských divadelních souborů, která shlédli 4.043 diváci z Vysokého i širšího okolí. V oblasti zájmové umělecké činnosti nadále zůstává největší podíl práce na místních souborech a kroužcích, za zmínku stojí v loňském roce celkem 22x uváděný komponovaný pořad Šejdovec s Větrovankou, s nímž dechová hudba Větrovanka spolu s tanečním kroužkem vyjížděla i za hranice okresu. Všechny soubory se také podílely na přímém zabezpečení Národní přehlídky, jež si vyžádala 5.500 hodin.

Školská a kulturní komise spolu s komisí ochrany veřejného pořádku kontrolovala úroveň 28 společenských zábav, jež navštívilo 4.762 osob.

Středisková knihovna připravila v roce 1985 11 výstavek, součtě pro děti ze základní školy - recitační, literární, výtvarné a soutěž k Čs.spartakiádě. Pro děti z mateřské, základní školy a učně z odborného učiliště zemědělského připravila 6 lekcí knihovnickobibliografické přípravy mládeže. Středisková knihovna prošla úspěšně okresním kolem a postoupila do krajského kola v soutěži Budujeme vzornou lidovou knihovnu; za dlouholetou činnost obdržela od ministra kultury ČSR ocenění.

Vlastivědné muzeum uspořádalo v loňském roce 7 výstav: výtvarné : Obrazy, kresby, grafika, sklo Miloslava Janků

Obrazy, grafika Jana Antonína Pacáka

Obrazy zasloužilého umělce Pravoslava Kotíka

Obrazy Jakuba Vinkláře

Obrazy Vlastimila Šika

Ilustrace dětských knížek Luďka Maňáská a sluníčka Evy Šindelářové

k výročí Osvobození Vysočka a z roku 1984 přecházela výstava k 60letům loutek. Vlastivědným muzeem prošlo 19.200 návštěvníků.

Kino MěstNV promítlo od května do konce roku 98 představení, která shlédli 3.283 diváci, a tak byl splněn plán tržeb i návštěvnosti včetně vymezených hledisek pro hodnocení kin / návštěvnost na preferované filmy a filmy sovětské produkce/.

Ani sbor pro občanské záležitosti nezahálel a připravil 211 akcí, z toho 29 různého charakteru kulturně výchovné činnosti pro 1.211 osob. Na závěr lze konstatovat, že akce Jednotného plánu kulturně výchovné činnosti na rok 1985 vycházely z daných kulturně politických výročí roku a měly dobré organizátorské zázemí.

V předvečer oslav

25.prosince osvětlená budova divadla Krakonoš se symbolem 1786 na balkóně uvítala diváky na slavnostní premiéru, kterou stejnojmenný soubor zahájil oslavy 200.výročí svého založení. Pro tuto příležitost si vybral pohádkovou báchorku českého klasika J.K.Tyla Strakonický dudák v režii zasloužilého umělce Karla Palouše.

Během tří týdnů soubor odehrál 8 představení, z toho jedno pro důchodce, dvě pro školy - SOUz z Vysokého a 1. a 2.základní školu z Jilemnice. Odpověď na otázku "Jaké bylo divadlo?" dívají bratři Jaroslav a Josef Krčkovi / autoři hudby k této hře/ ve Zlaté knize Krakonoše a dopis, který nám zaslali žáci z Jilemnice.Rádi z nich citujeme:

"Vaše divadlo je krásné, pravdivé a láskyplné. Děkuji Vám, protože takový má být každý kumšt."

Jaroslav Krček

"Říká se:"Co je důležité, je očím neviditelné." To, co jsem dnes viděl a slyšel bylo tak opravdové a krásné, že jsem vám uvěřil. Vidět opravdového Švandu, Dorotku, Vocilku, Kalafunu, divé ženy atd. se člověku jen tak nepoštěstí. Moc Vám děkuji!"

Josef Krček.

"Vážení soudruzi,
dovolte, abychom Vám poděkovali za hezký večer a krásný umělecký zážitek z Vašeho nastudování Strakonického dudáka. Líbil se nám Švanda s Dorotkou, moudrý a veselý Kalafuna, obdivovali jsme výkon Vocilkův, Rosavy, Korduly, strhl nás rej divých žen, které dovedly rádit s takovou chutí, postrašili nás pěkně vyvedení kostlivci.

Musíme říci, že se nám lítilo všechno, že jsme Vaší zásluhou strávili hezký večer, že vzpomínka na Strakonického dudáka nás bude dlouho provázet.

Ještě jednou děkujeme a přejeme Vám mnoho úspěchů ve Vaší záslužné práci.

Žáci sedmých a osmých tříd
I.základní školy v Jilemnici.

Následující akci k výročí našeho divadla připravilo Vlastivědné muzeum ve spolupráci s DS Krakonoš, je ji výstava

" 200 let ochotnického divadla ve Vysokém".

Vernisáž se přichystána na sobotu 8.února 1986 v 16.00 hod. vyjímečně ve velkém sále divadla Krakonoš. Úvodní slovo pronese univerzitní profesor PhDr František Černý, DrSc.

V kulturním programu vystoupí národní umělkyně Libuše Domaninská a Jiřina Marková, sólistky opery Národního divadla v Praze, s klavírním doprovodem Rudolfa Zemana, člena orchestru Národního divadla v Praze, a zasloužilý umělec Miroslav Doležal, člen činohry Národního divadla v Praze. Hudbou dále přispějí členové Arco Collegia Praha Jiří Šimáček, Karel Sedivý a Miloš Pavlík.

Po skončení této mimořádné vernisáže bude následovat prohlídka vlastní výstavy v prostorách Vlastivědného muzea ve Vysokém.

Jste všichni srdečně zváni!!

Jan Petruška,

zakladatel vysocké ochotnické divadelní tradice.

Vstoupili jsme do jubilejního roku, kdy se dovrší dve století ochotnické divadelní činnosti ve Vysokém. Jubileum slavné a nebyvalé, radostné především tím, že tato vzácná tradice je stále živá a inspirující pro její nynější pokračovatele i zdrojem oprávněné hrdosti pro všechny Vysočáky.

Toto slavné výročí je spojeno se jménem Jana Petrušky. První zprávy o něm přinesl učitel František Mařatka v Památníku vysockého Krakonoše, vydaném r. 1886 "Na oslavu staleté památky vzniku ochotnického divadla ve Vysokém nad Jizerou". Mařatkovy údaje o Janu Petruškovi se opíraly o tehdy ještě živou tradici a zejména o vyprávění Petruškova synovce Josefa, který zemřel r. 1884 jako devadesátnáctiletý. Byly převzaty i do čtyřsvazkových Dějin českého divadla /I. 1968/

Památník Krakonoše z r. 1886 je již natolik vzácný, že nebude na škodu, když Mařatkova stat o Janu Petruškovi ocitujeme:

"...Prvním, který u nás zavedl hry světské, byl "písmák" Jan Petruška. K tomu scházeli se za dlouhých zimních večerů sousedé "na pobyt" a "na přástvu", aby je pobavil "někým říkáním o Jenovefě a Bruncvíkovi". Toto vše zasílal mu bratr, který se v Praze učil tkalounkářství. Ve dne učil děti z Vysokého a okolí čtení, psaní a počítání. V roce 1786 šel Petruška do Prahy navštívit svého bratra. Tento uvedl ho do c.k. vlasteneckého divadla, kde viděl hrát kus "Břetislava a Jitku" od mladšího Tháma, který učinil naň dojem nový, veliký. Podnikavý jeho duch, láska k dějinám, jež znal z kroniky takřka z paměti, pravá povaha horského lidu, který vida kolem sebe samou rozmanitost a krásu, nikde pak jednotvárnost přírody, nespokojí se s jednotvárným během života a touží také tak rozmanitě žít, nedala mu pokoje. Snad také trochu samolibosti ho nutkalo posluchačům svým to, co víděl a o čem jím čítával, živě ukázati. Divadla náboženská byla více mystická, však tu bylo kus skutečných dějin živě představených. A proto odhodlal se hrát, arcíť pouze jen svým "přástevníkům". Však ty obtíže! - Kde vzítí k tomu kus a sily potřebné? Ze starých by asi sotva který hráti mohl a proto žily pouze mládež. Učil tedy své žáky. Jevištěm byla prostora od kamen ke zdi, oddělená dvěma loktušemi od velectěného auditoria. Za kamny byla garderoba a zákulisí. Taktakrát byl toho roku "Bruncvík", který každou sobotu a neděli se opakoval. Jak asi vypadali tito malí, stateční, skálopevní rytíři, možno si představiti, když nejstarší z nich byl dvanáctiletý. O vánočích hrána Meluzína a Jenovéfa. Poslednějšího kusu rukopis se nám zachoval / dnes nezvěstný/. Jak dále bylo pokračováno nevím... Josef Petruška... více si nepamatoval nežli na to, co výše vypravováno, a čeho dověděl se od svého otce Václava a strýce /Jana/..."

Tolik o Janu Petruškovi a jeho zakladatelské úloze v počátcích vysockého ochotnického divadla učitel František Mařatka, v letech 1896-1905 dramatický ředitel Krakonoše.

Dr. Václav Lukáš

/ V dnešním čísle uvádíme prvou část cyklu, věnovaného výročí divadla/

1786
1986

Jak se kdysi lyžoval ..

/ 2. pokračování /

Výstroj

O b u v

Dobrá a vhodná obuv jest velmi důležitou součástí výzbroje řádného lyžáře. Kdo jen trochu sport lyžařský poznal, neobuje si snadna vyjížďku lakované střevíce neb hedvábne tenké punčochy. Skutečně pevný, trvanlivý, nepromokavý střevíc s nízkými podpatky musí mítí podešev aspon 1,5 cm tlustý. Musí být tak "volný", aby nejméně 2 páry punčoch daly se pohodlně na nohu navléci. Dobře zhotovený střevíc jest dobrým ochranným prostředkem proti vymknutí kloubů a odření paty.

P o n o ž k y

Nejlepší ponožky jsou z velmi silné neodtučněné kozí vlny. Stejnou službu poskytnou ponožky z tlusté ovčí vlny, které ovšem jsou lacidříve ponožku z tenké vlny nebo hedvábí, či z nejlacinější bavlny / páru esí za 15 hal./, které jsou-li propoceny, s lehkým srdcem můžeme vyhoditi, neboť nestojí za praní. Kdo nosí krátké kalhoty, tomu radíme, by místo dlouhých punčoch nazul raději mezi první a druhý páru ponožek t.zv. lýtka /bez šlapek/ se sponou vespod. Tato lýtka budte upletena z vlny, nezbavené tuku.

Čím přikrýti hlavu a ruce?

Proti "sněžnímu úpalu" chrání klobouk lépe než čepice, tuto možno však přes uši přetáhnouti, což u klobouku jest nemožno. Proto, kdo nerad čepici nosí, navléká na hlavu nejdříve kukli z vlny nebo hedvábí, kterou si mnozí lyžaři velice pochvalují. Dobré jest při delších týrách za mrázivého dne mítí v tlumoku vlněnou neb hedvábnou šálu, do níž hlavu zabalíme, počne-li mráz v uši "páliti".

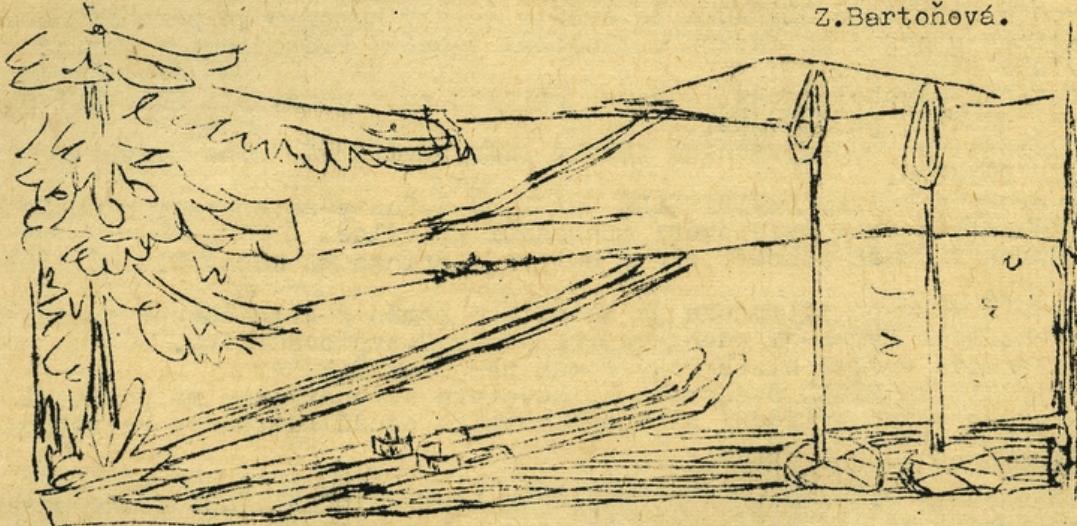
R u k a v i c e krátké a teplé nosíme v tlumoku vždy jako reservu, při jízdě na lyžích navlékají se na ruce rukavice z hrubé a tlusté vlny, sáhající až po loket, aby se při upadnutí nedostal sníh do rukávů. Palečnice či palčáky hodí se k tomuto účelu nejlépe.

S a t y - ohledně šatů možno po lyžaři totéž požadovati, co se požaduje po turistovi nebo lovci: šat jednoduchý, praktický, elegantní. Kazajka, kabát lyžaře nesmí být dlouhý/frak vyložen/, za to musí doložitě přiléhati, aby se při pádu do něho sníh nevešel. Kapsy hodně velké na zapnutí, podobně rukávy v zá�ěstí budte úzké nebo na zapnutí na knoflík. Ve vaku by měl lyžař mítí reservní košili a sweater /vlněnou kazajku/, která se oblékne ve vytopeném pokoji, kde své promočené prádlo a šaty sušíme. Svou lehkostí, ne však drahotou zamlouvají se každému tak zvané větrné kazejky z látky napuštěné kaučukem.

T l u m o k nebude příliš veliký nebo příliš malý nebo široký a měj příklop, aby do něho nepršelo ani nesněžilo. Sněžné brejlé příjemné jsou v nižších polohách a nezbytné ve vysokých. Kdo se bez brejlí nemůže obejít, nechť nosí s sebou v kapse rezervní, Nos brejle na šnůře! Není nic protivříjšího, jako když musí společnost půl hodiny i více bavit se hledáním skřipce v rozvrstaném sněhu, do něhož majitel sklíček chtěj nechtěj položil. Polní láhev bud hodně obsažná. Láhev naplní každý tím, co rád pišeš - jen ať to není alkohol!

K další výzbroji lyžařově patří: spolehlivý kompas, krabička větrových zápalek, svíčka, solidní kapesní nůž s vývrtkou, pišťalka, spolehlivé mapy a příruční svítidlo. Výborné a praktické jsou kapesní elektrické svítidlo se suchou baterií nebo akumulátorem. Proti sněžnímu úpalu doporučuje se natíreti tvář masí, zvanou "Gletschersalbe", není-li této, aspoň směsi sazí a tuku.

Z.Bartoňová.

Relace k topnému období

Vážení občané!

Pro zvýšení protipožární prevence v topném období je třeba dodržovat důsledně protipožární řád města všemi občany. Zejména dbát toho, aby nedošlo v žádném případě k nežádoucímu zahoření od klasických topidel na tuhá nabo kapalná paliva, od elektrických akumulačních kamen a teplometrů. Teplometry a akumulační kamna je přísně zakázáno zakrývat hořlavými předměty a sušit na nich, nebo v jejich těsné blízkosti různé části oděvů a obuvi.

Dbát na správné skladování kapalných a tuhých paliv / nafta, uhlí, brikety/.

Zajistit bezpečné ukládání popela a různých odpadků, jako jsou odpadkové koše s papírem v blízkosti kamen a dodržovat maximální čistotu kolem všech topidel.

Dále v žádném případě kamna nepřetápt a ponechat je bez dozoru.

Každý občan našeho města je povinen upozornit na zjištěné požární závady MěstNV, který provede další potřebná opatření k zebránění možného vzniku požáru.

Věříme, že všichni občané se budou během topného období řídit těmito pokyny, aby nezavdali příčinu k vzniku požáru.

Městský výbor SPO
Vysoké nad Nis.

Novinky ve Střediskové knihovně

Detektivní romány novozélandské autorky N. Marshové vydázejí pod názvem 3x SUPERINTENDANT ALLEYN.

STÍNY MÝCH OTCŮ H. Šmahelové pokračují druhým dílem v líčení osudu několika generací autorčiných předků-mlynářů.

Román R. Falleta ZELŇÁCKA se svěžím galským humorem je parodií na sci-fi. Příběh o cestě za láskou a zločinem vypráví P. Skarlant v románu JÍZDA PŘERUŠENA.

Autorem psychologických láskařských příběhů ze současnosti MILOVÁNÍ SE LVÍ OZVĚNOU je J. Čejka.

Události z koncentračního tábora líčí povídková kniha M. Jariše ONI PŘIJDOU.

Povídky z knížky NEVIDITELNÉ HRÁZE od S. Šusty se opírají o skutečné události z doby osídlování pohraničí po válce.

Napínavý román jihoafrického autora A. Brinka má název DLOUHÉ BÍLÉ SUCHO.

PASTÝŘ VČEL od A. Lanoux je baladický román z katalánského světa Východních Pyrenejí odehrávající se za 2. světové války.

L. Vaneková vydává historický román RAB Z RABŠTEJNA.

VÁLEČNÍKOVA PÍSEŇ švédského spisovatele A. Lundkvista má podtitul Pravděpodobné vylijení činů a životních osudů Alexandra Velikého.

Populárně naučná literatura

Monografie J. Sedláčka HENRI TOULOUSE LAUTREC přibližuje francouzského malíře prostředí pařížských kaváren a kabaretů.

Obraz výdejního autora z poloviny 19. století, jehož doménou byly valčíky a operety, podává kniha M. Šulce JOHANN STRAUSS A TI DRUZÍ.

D. Zbavitel je autorem publikace doplněné fotografiemi STAROVĚKÁ INDIE. ŠPANĚLSKÁ CESTA J. Váchy líčí slovem i fotografiemi setkání s přírodou a lidmi Španělska.

T. Wittgen v dobrodružném románu V PROUDECH LEDOVÉHO OCEÁNU z konce minulého století zobrazuje skutečné události polární expedice.

STAVBA SVÉPOMOCÍ od R. Měšťana doporučuje pracovní postupy a je doplněna obrázky.

OBNOVA A UDRŽBA MALÝCH STAVEB V. Jeřábka se týká rodinných domků, rekreačních chat a chalup.

J. Suth a L. Černá jsou autory KAPESNÍHO HERBÁŘE LÉČIVÝCH ROSTLIN.

Knihy pro mládež

Klukovský příběh ilustrovaný M. Nollem MATEŘSKÉ ZNAMÉNKO napsal V. P. Borovička.

TATÍNEK PÍSE PAMĚTI je další ze seriálu knih T. Janssonové o skandinávských skřítcích muminech.

BÁJE A POVĚSTI Z ČECH vydává M. V. Kratochvíl.

Dobrodružný román TŘI KROKY DO TMY o boji hlavního hrdiny proti nacistům a teroristům napsal S. Šusta.

VÝPRAVY S PANÍ KLOMÍNKOVOU od I. Borské vypravují o jarních prázdninách beskydského děvčátka v Praze.

NEZVEDENÉHO KOZLÍČKA A JINÉ POVÍDKY O DĚTECH A ZVÍŘATECH A. Kupřína ilustroval O. Janeček.

C. Snegiriov vypráví v knížce ZA ZVÍŘÁTKY NA KRAJ SVĚTA příhody tajgy a stepi.

Dobrodružství 13leté dcery českých vědců v sibiřské tajze - sobolí rezervaci J. Kozák líčí v knize ČERNÝ SOBOL, JEŘEDÝ MEDVĚD.

ŠVABÍNSKÉHO ČESKÝ SLAVÍN L. Pálenička obsahuje 100 portrétů a medailónů postav našeho kulturního a vědeckého života.

Vzpomínka první

=====

na paní Františku Jandovou, první ředitelku Vlastivědného muzea, čestnou členku Národopisné společnosti při ČSAV, na obětavou pracovníci v kulturním a společenském životě našeho města, oblíbenou dopisovatelku našeho zpravodaje, na všeestrannou lidskou osobnost.

"Obdivovali jsme u paní Jandové nejen upřímný zájem o minulost Vysočka, ale i způsob, jakým život tamního lidu dovedla dokumentovat, ačkoliv k tomu neměla odborné vzdělání. Její skromnost, přirozená inteligence, neobyčejně rychlý postřeh a píle podpořeny velkou láskou ke kraji a lidem Vysočka daly vzniknout a rozvíjet dílu, kterým se nemůže pochlubit mnoho vysokoškolsky vzdělaných etnografů. Navíc její nezíštná sňaha každému bedateli pomoci, mimořádná laskavost, kouzlo osobnosti a pěkné srdečné přijetí činily každá zájezd do Vysočského pro mnohé z nás svátkem. Její příspěvky Národopisné společnosti patří k nejcennějším a budou vždycky cenným pramenem ke studiu života v Podkrkonoší."

Byla to vzácná paní a zůstane po ní neneshradi ná mezerá v kulturním životě Vysočského, ale i v srdcích nás všech, kteří jsme si jí hluboce vážili a měli ji upřímně rádi."

PhDr. Alena Plessingerová, CSc
ředitelka Národopisného muzea Praha

"Všichni, kdo jsme paní ředitelku Jandovou znali, vážili jsme si její práce pro muzeum, pro uchování kulturně historických tradic domovysockého muzea se chodilo pro potěchu srdce, tam žily nejen barevné květy na malovaných truhách, ale i vztahy člověka k člověku, jež byly na starých horáckých tmelem všeho bytí!"

PhMr Marie Kubátová.

=====

Vzpomínka druhá

na paní Marii Štočkovou, obětavou spolupracovnicu Vlastivědného muzea, která pracovala jako pokojská v zotavovně ROH Větřkov / právě ona tento název navrhla/ ve vzném pracovním kolektivu i v době návštěvy prezidenta A. Zápotockého. Byla činná i v divadelním souboru a po svém manželovi vedla až do roku 1983 předprodej lístků. Její dlouholeté kažidenní záznamy o dění ve Vysočském, uchovávané v muzeu, jsou dokladem jejího zájmu a nezdolného životního elénu.

=====

Spolocoenská kronika

=====

Narození dětí :

Manželům Nastě a Františku Peštočkovým z Horní Tříče č.31 se narodila 31.12.1985 dcera Petr a. Manželům Heleně a Miroslavu Neumannovým Vysoké nad Jizerou č.333 se narodil 10. ledna 1986 syn Milan.

Přejeme rodičům, aby jim děti vyrůstaly ve zdraví a ke spokojenosti!

Životní jubilea:

Vzácného životného jubilea se v měsíci lednu 1986 dožili:

5.1.	Oldřich Slavík, Horní Tříč č.128	82 let
6.1.	Marie Metelková, Vysoké nad Jiz.č.144	85 let
10.1.	Antonín Štekr, Vysoké nad Jiz.č. 253	80 let
10.1.	Anna Kramářová, Vysoké nad Jiz.č. 168	87 let
10.1.	Marie Bartoníčková, Vysoké nad Jiz.č.10	84 let
12.1.	Marie Štekrová, Vysoké nad Jiz.č. 253	75 let
13.1.	František Liška, Stará Ves č.17	81 let
20.1.	František Zákoucký, Stará Ves č.31	82 let
31.1.	Marie Duštírová, Helkovice č.55	80 let

Srdečně blahopřejeme!

Úmrtí:

V měsíci lednu jsme se rozloučili s:

Marií Paulusovou, Vysoké nad Jiz.28, zemřela 4.ledna,
Františkou Jandovou, Vysoké nad Jiz.251, zemřela 9.ledna,
Marií Stočkovou, posledně DD Rokytnice nad Jiz., zemřela 15.ledna.

Čest jejich památce!

Větrník č.1/1986

- časopis MěstNV Vysoké nad Jiz.,
odpovědný redaktor ing.J.Grafek,
vychází v nákladu 650 ks, cena 1,- Kčs,
povoleno OK ONV Semily pod č.j.10/86,
příspěvky zasílejte na MěstNV,
nevrací se a redakce si vyhrazuje právo jejich úpravy.